

Orosháza, 1908. május 5. – Budakalász, 1981. október 19.

Szülei 50 kat. holdas tanyán gazdálkodtak. Négy elemi és magánúton két évet végzett az orosházi polgári iskolában. Tizenkét éves kora óta szülei gazdaságában dolgozott. 1930-ban katonai szolgálatát töltötte, 1931-től 25 kat. holdon önállóan gazdálkodott, 1933-ban fajbaromfi-tenyésztet alakított ki; később sertés- és szarvasmarha-törzstenyésztet is létesített, 1935-től 1941-ig tenyészállataival a mezőgazdasági kiállítások állandó első helyezettje. Gazdaságát korszerűsítette, traktort és cséplőgépet vásárolt, bérceplést vállalt. Földjeihez további 20 kat. holdat bérelt. 1942-ben az Földművelésügyi Minisztérium községi gazdasági előjárónak nevezte ki lakóhelyére, Pusztaföldvára. 1935-ben lépett be a Független Kisgazdapártba. 1941-től az Orosházi Gazdaisíjak Egyesületének alelnöke, 1941. március 16-tól elnöki tisztét töltötte be. 1942-től a Magyar Parasztszövetség tagja volt, az orosházi járási körzet vezetője. 1944 december elejétől a pusztaföldvári kisgazdapárti szervezetet irányította, egyben tagja az orosházi pártszervezet vezetőségének és a községi képviselő-testületnek. 1944 decemberétől Orosháza delegáltja az Ideiglenes Nemzetgyűlésben. 1945 tavaszától helyet foglalt a Békés Vármegyei Nemzeti Bizottságban. 1945. augusztus 20-án beválasztották a Független Kisgazdapárt Országos Intézőbizottságába. 1945. november 4-től az FKGP országos listáján nemzetgyűlési képviselő. Kiadta az Orosháza és Vidéke című kisgazdapárti lapot. Bekerült a Magyar Parasztszövetség Elnöki Tanácsába, s 1947 márciusától tagja lett a szövetség érdekkörébe tartozó Magyar Parasztszövetkezet igazgatóságának. Az Országos Földművelési Tanács és az Országos Munkabér-megállapító Bizottság tagja, a Baromfitenyésztők Országos Egyesülete (1945–1946) és az 1946. november 17-től az Országos Kisállat-tenyésztési Tanács elnöke. 1947. június 1-jétől a Gazdasági Főtanácsban az Országos Földművelésügyi Tanács megbízásából a mezőgazdasági érdekek képviselője. 1947. július 1-jétől a Magyar Országos Szövetkezeti Központ felügyelőbizottsági tagja. 1947. augusztus 31-én az FKGP országos listáján pótképviselővé választották. December 21-től az FKGP mezőgazdasági bizottsága élén állt. 1948. április 17-től a politikai bizottság tagja. A párt június 4-én a Dohánytermelők Országos Szövetsége ügyvezető alelnökévé jelölte. 1948 őszétől 1949 tavaszáig a párt Békés vármegyei szervezetének elnöke volt. 1949. január 27-én behívták az Országgyűlésbe, 1949. április 12. után visszavonult a politikai élettől. 1950-ig 25 kat. hold földjét művelte. 1950-től a Budapesti Sertésenyésztő- és hizlaló Vállalat dolgozója Dunakeszin, Pusztavámon és Felcsúton; az utóbbi helyen telepvezető-helyettes lett. 1956-tól Orosházán kertészeti munkásként kereste kenyerét. 1957. januárban és októberben két-két hétig vizsgálati fogságban volt Békéscsabán. 1960-tól 1963-ig az orosházi Béke Termelőszövetkezet tagja. 1963-ban Budakalászára költözött, s a Fővárosi Kertészeti Vállalatnál helyezkedett el, onnan ment nyugdíjba. 1964. március 20-tól 1972 áprilisáig a Hazafias Népfront Országos Tanácsának tagja.